

दिलीपस्तु मरुतेजा यज्ञैर्बहुभिरिष्टवान् ।
 त्रिंशद्वर्षसहस्राणि राजा राज्यमकारयत् ॥ १ ॥
 अगत्वा निश्चयं राजा तेषामुद्धरणं प्रति ।
 व्याधिना नरशार्दूल कालधर्ममुपेयिवान् ॥ १० ॥
 इन्द्रलोकं गतो राजा स्वार्जितेनैव कर्मणा ।
 राज्ये भगीरथं पुत्रमभिषिच्य नरर्षभः ॥ ११ ॥
 भगीरथस्तु राजर्षिर्धार्मिको रघुनन्दन ।
 अनपत्यो मरुतेजाः प्रजाकामः स चाप्रजाः ॥ १२ ॥
 मन्त्रिष्वाधाय तद्राज्यं गङ्गावतरणे रतः ।
 स तपो दीर्घमातिष्ठद्रोकोर्णे रघुनन्दन ॥ १३ ॥
 ऊर्ध्ववाहुः पञ्चतपा मासाहारो जितेन्द्रियः ।
 जलशायी च हेमन्ते वर्षास्वभ्रावकाशिकः ॥ १४ ॥
 तस्य वर्षसहस्राणि धीरे तपसि तिष्ठतः ।
 सुप्रीतो भगवान् ब्रह्मा प्रजानां प्रभुरीश्वरः ॥ १५ ॥
 ततः सुरगणैः सार्द्धमुपागम्य पितामहः ।
 भगीरथं मरुतात्मानं तप्यमानमथाब्रवीत् ॥ १६ ॥
 भगीरथ मरुताभाग प्रीतस्तेऽहं जनेश्वर ।
 तपसा च सुतप्तेन वरं वरय सुव्रत ॥ १७ ॥
 तमुवाच मरुतेजाः सर्वलोकपितामहं ।
 भगीरथो मरुतावाहुः कृताञ्जलिपुटः स्थितः ॥ १८ ॥